

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

สัญญาแห่งสังขาร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

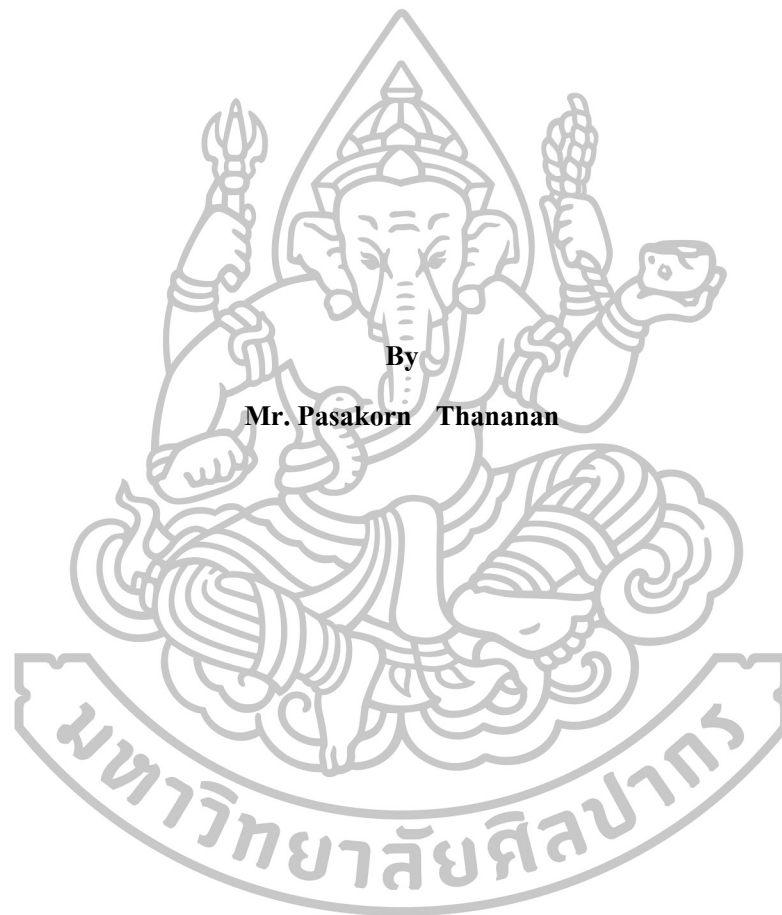
สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

SIGN OF BODY

By

Mr. Pasakorn Thananan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2015

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ สัตถุญะแห่งสังขาร ”
เสนอโดย นายภาสกร รัตนันท์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารทัศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. อาจารย์อำมฤกษ์ ชูสุวรรณ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนัญญ์ ทิพย์วารี

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาวิน เบียดกลาง)

...../...../.....

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์รุ่ง ธีระพิจิตร)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์อำมฤกษ์ ชูสุวรรณ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์พรรษา พุทธรักษา)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนัญญ์ ทิพย์วารี)

...../...../.....

56001213: สาขาวิชาทัศนศิลป์

คำสำคัญ: จิตรกรรมแนวเหมือนจริง/สัญลักษณ์/สังขาร

ภาสกร ชนนันท์: สัญลักษณ์แห่งสังขาร. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อ.อัมฤทธิ
ชูสุวรรณ และ ผศ.ชญญภัก ทิพย์วาริ. 65 หน้า.

วิทยานิพนธ์เรื่อง “ สัญลักษณ์แห่งสังขาร ” เป็นการแสดงออกถึงความจริงหรือสังขาร
ของชีวิตภายใต้แนวความคิดที่ว่าสรรพสิ่งทั้งหลายไม่เที่ยงแท้ถาวรล้วนแล้วต้องดับสลายไปทั้งทาง
กายภาพและมโนภาพทางความคิด การปรุงแต่งในรูป รส กลิ่น เสียง ของมนุษย์ทำให้เกิดการยึดถือ
ยึดมั่นในสิ่งต่าง ๆ อันมีลักษณะเป็นทุกข์ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วมนุษย์ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลง
หรือพยายามฝืนกฎของความจริงเหล่านี้ได้ หากแต่เข้าใจและรู้เหตุของการควบคุมและดับทุกข์ที่
เกิดขึ้นภายในจิตใจก็จะทำให้ตระหนักและรู้ที่มาของสัญลักษณ์แห่งสังขาร

ผลงานจิตรกรรมผสมชุดนี้สะท้อนความรู้ตีความธรรมและแสดงให้เห็นถึงสภาวะแห่ง
การเปลี่ยนแปลงของชีวิต โดยการแทนค่าความหมายของสัญลักษณ์แห่งความร่วงโรย เหตุแห่งความ
ทุกข์ การเสื่อมสลาย เกิดและดับเป็นวัฏจักรภายใต้กฎของธรรมชาติ

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. 2.

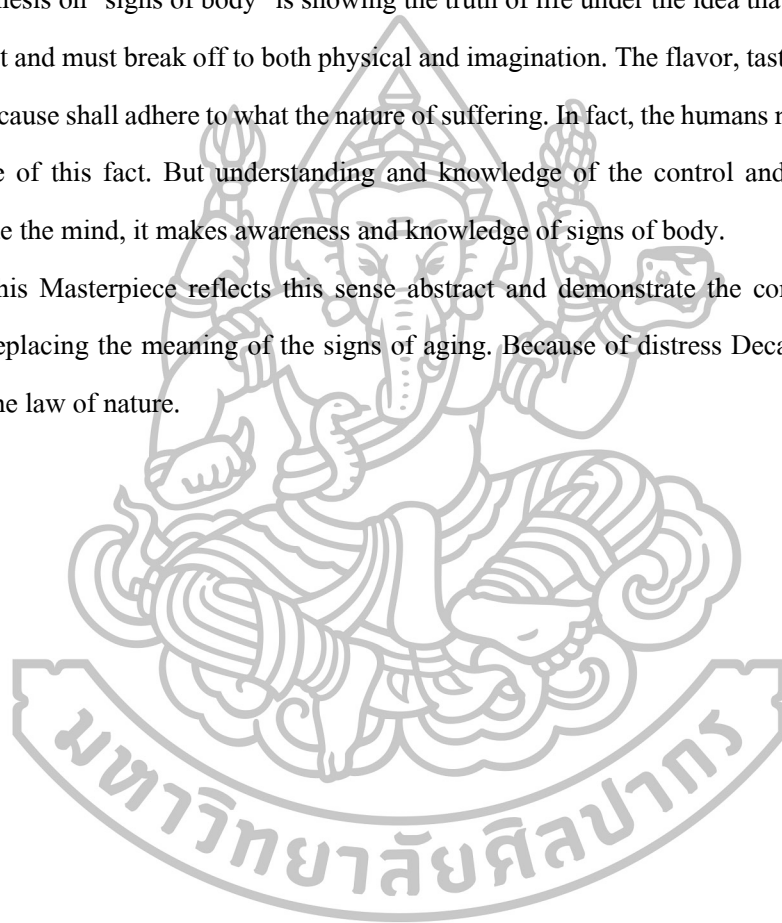
56001213: MAJOR: VISUAL ARTS

KEY WORD: REALISTIC PAINTING/SIGN/BODY

PASAKORN THANANAN: SIGN OF BODY. THESIS ADVISORS : AMRIT
CHUSUWAN AND ASST.PROF.THANARIT THIPWAREE. 65 pp.

Thesis on "signs of body" is showing the truth of life under the idea that, what they are not permanent and must break off to both physical and imagination. The flavor, taste, smell, sound in the human cause shall adhere to what the nature of suffering. In fact, the humans not to change or force the rule of this fact. But understanding and knowledge of the control and extinguish all happens inside the mind, it makes awareness and knowledge of signs of body.

This Masterpiece reflects this sense abstract and demonstrate the conditions of life change. By replacing the meaning of the signs of aging. Because of distress Decay And end the cycle under the law of nature.

Program of Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature

Academic Year 2015

Thesis Advisors' signature 1. 2.

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรค้วทยานิพนธ์ “ สัจจะแห่งสังขาร ” ของข้าพเจ้าในชุดนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกพระคุณของบิดา มารดา และทุกคนในครอบครัว ตลอดจนผู้มีพระคุณที่คอยให้ความช่วยเหลือในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านที่คอยให้คำแนะนำสั่งสอนทั้งด้านการเรียนการทำงานมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธนฤกษ์ ทิพย์วาริ ที่ได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงาน รวมทั้งสถาบันการศึกษาที่ให้ความรู้อบรมสั่งสอน และเพื่อนพี่น้องที่เป็นส่วนช่วยให้โครงการวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงในทุกประการ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	2
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
สมมติฐานของการศึกษา.....	3
ขอบเขตของการศึกษา.....	3
ขั้นตอนของการศึกษา.....	4
วิธีการศึกษา.....	5
แหล่งข้อมูล.....	5
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	5
2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	6
แนวความคิดและที่มาของแรงบันดาลใจ.....	6
อิทธิพลที่ได้รับในการสร้างสรรค์.....	7
จากความจริงที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมรอบตัว	7
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม.....	8
3 ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์	12
ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล.....	12
ขั้นตอนรวบรวมข้อมูลและประมวลความคิดเพื่อหาภาพต้นแบบ	13
ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม.....	15
ความสำคัญของเทคนิคและวัสดุ.....	17
ทัศนธาตุในการสร้างสรรค์.....	18
4 การพัฒนาผลงานและการสร้างสรรค์	19
การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1.....	19
การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 2.....	28

บทที่	หน้า
การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 3.....	37
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	46
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	49
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	51
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	53
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5	55
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6	57
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 7	59
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 8	61
5 สรุป	63
รายการอ้างอิง	64
ประวัติผู้วิจัย	65

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพแสดงการเสื่อมสลายของธรรมชาติ	7
2	ภาพแสดงการเปรียบเทียบของช่วงอายุ	8
3	ภาพผลงานของ Caravaggio	9
4	ภาพผลงานของ Rembrandt	10
5	ภาพถ่ายต้นแบบ	14
6	ภาพร่างจากคอมพิวเตอร์	14
7	ภาพขั้นตอนในการทำงาน	16
8	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1	21
9	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2	22
10	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3	23
11	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4	24
12	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5	25
13	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 6	26
14	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 7	27
15	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1	29
16	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2	30
17	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3	31
18	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4	32
19	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5	33
20	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6	34
21	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 7	35
22	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 8	36
23	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 1	38
24	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 2	39
25	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 3	40
26	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 4	41
27	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 5	42
28	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 6	43

ภาพที่		หน้า
29	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 7	44
30	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 8	45
31	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	48
32	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	50
33	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	52
34	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	54
35	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5	56
36	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6	58
37	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7	60
38	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 8	62

บทที่ 1

บทนำ

ทุกสรรพสิ่งต่างๆในโลกใบนี้ล้วนมีความสัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกันทั้งในทางรูปธรรมและนามธรรมซึ่งอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของธรรมชาติคือการเกิดและดับ เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตอันเป็นสัจธรรมส่วนหนึ่งของวัฏจักรชีวิต สภาวะการเปลี่ยนแปลงหรือเสื่อมสลายตามกาลเวลาจึงเป็นกลไกที่ธรรมชาติสร้างขึ้นเพื่อรักษาสมดุลในการมีอยู่ของสรรพสิ่งทั้งหลาย

ธรรมชาติสร้างการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสทางอวัยวะต่างๆ ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ส่งผลให้เกิดการจดจำ จากวัยเด็กเมื่อจิตได้รับรู้สิ่งต่างๆจากภายนอกที่แตกต่างกัน ก็เริ่มมีความทรงจำมากขึ้น เมื่อมีความทรงจำมากก็เกิดการปรุงแต่งทางจิตมากขึ้นด้วย เกิดความอยากหรือกิเลส กลายเป็นความยึดมั่นถือมั่นในที่สุดและเมื่อยึดถือ จิตก็เกิดความมทุกข์เพราะสิ่งทั้งหลายของโลก ล้วนแล้วไม่คงที่ถาวร

สังขารเป็นผลที่ทำให้เกิดปัจจัยปรุงแต่ง ปัจจัยที่ทำให้สิ่งต่างๆมาประกอบกันเป็นสังขารได้ อาจเป็นธรรมชาติ คนหรือสัตว์ก็ได้ตลอดจนวัตถุต่างๆที่มนุษย์นำมาปรุงแต่ง เรียกว่าปัจจัย เกิดเป็นสังขารขึ้นได้และจะมีผลไปได้อย่างไร ขึ้นอยู่ที่ปัจจัยที่มาปรุงแต่งทำให้เกิดเป็นสังขารขึ้นและเมื่อเกิดขึ้นแล้ว ไม่ว่าจะเป็สังขารเช่นใด ก็จะต้องอยู่เพียงชั่วคราวไม่มีที่อยู่ยั่งยืนตลอดไปได้ อยู่เพียงชั่วคราวเร็วบ้างหรือช้าบ้างตามกำลังของเหตุที่มีมาก่อนที่จะมีการปรุงแต่งขึ้นและตามกำลังของเหตุภายหลัง ซึ่งจะเป็ไปในทางอุปถัมภ์ที่ช่วยสงเคราะห์ให้อยู่ต่อไปหรือในทางตัดรอนหมายความว่า เหตุที่อาจจะทำให้ถูกทำลายลง¹ อันเป็นสัจธรรมหรือความจริงที่เกิดขึ้นตามหลักคำสอนทางพุทธศาสนาที่ว่าด้วยเรื่อง อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา การเกิดขึ้นตั้งอยู่และดับไป เป็นวัฏจักรของชีวิตทุกสรรพสิ่งในโลกต้องมีการเกิดและดับไปทั้งสิ้น สภาวะการเปลี่ยนแปลงหรือเสื่อมสลายตามกาลเวลาจึงเป็นกลไกที่ธรรมชาติสร้างขึ้นเพื่อรักษาสมดุลในการมีอยู่ของสรรพสิ่งทั้งหลาย

¹หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช, *โลกในพระพุทธศาสนา*, เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.dharma-gateway.com/ubasok/kukrit/kukrit-11.htm>

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์มีกลไกทางสมองที่ซับซ้อนซึ่งธรรมชาติสร้างขึ้นให้เกิดการรับรู้ จดจำและเรียนรู้ในสิ่งต่างรอบตัวอันเรียกว่าประสบการณ์ เกิดเป็นความคิดที่ส่งผลไปสู่การกระทำ เป็นตัวสร้างให้มนุษย์มีความรู้สึกหรือเกิดอารมณ์ต่างๆเช่น ความทุกข์ ความสุขและอื่นๆ ความรู้สึกเหล่านี้มีผลมาจากปัจจัยภายนอกเป็นตัวกระทำ การรับรู้สภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพของสังขารจึงเป็นเหตุของความทุกข์ ทั้งร่างกายและจิตใจ การยึดติดและไม่สามารถยึดมั่นเอาเป็นของตนได้จึงเป็นเหตุของความทุกข์ซึ่งจะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลและวาระของปัจจัยภายนอกผนวกกับความยึดมั่นในตนเอง

การรับรู้ถึงสภาวะการเสื่อมสลาย (การตายหรือการสูญเสียของบุคคลใดตัว) นั่นก็เป็นเรื่องปรกติเป็นกฎของธรรมชาติในการดำรงชีวิต มนุษย์ปุถุชนที่ตกอยู่ในสภาวะเหล่านี้จะรู้สึกเศร้าเสียใจ หรืออาจจะไม่รู้สึกละเลย ซึ่งก็เป็นผลตามแต่ความสัมพันธ์ความผูกพันของผู้ที่ประสบเหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าก็เป็นมนุษย์คนหนึ่งที่จะต้องพบกับเหตุการณ์การสูญเสียต่างกันแต่ว่าจะเร็วหรือช้านั้นก็ตามแต่วาระของบุคคลใดตัว

หากมองให้ลึกลงไปสภาวะการเกิดดับในทางพุทธศาสนาได้กล่าวไว้ว่า สิ่งทั้งหลายที่เราได้เห็นนั้น ล้วนแต่มีความเกิดขึ้นและแตกสลายอยู่ภายในตลอดเวลาแต่ความเกิดดับนั้นเป็นไปอย่างหมุนเนื่องติดต่อกันเร็วมาก คือ เกิด-ดับ-เกิด-ดับ-เกิด-ดับ ฯลฯ ความเป็นไปต่อเนื่องรวดเร็วยั้งนั้นทำให้เรามองเห็นว่า สิ่งนั้นคงที่ถาวร เป็นอย่างหนึ่งอย่างเดิม ไม่มีความเปลี่ยนแปลง แต่เมื่อเวลาผ่านไป สังเกตดู หรือไม่เห็นกันนานๆ เมื่อพบกันอีกจึงรู้ว่า ได้มีความเปลี่ยนแปลงไปแล้วจากเดิม แต่ความเป็นจริง ความเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาที่ละน้อยและต่อเนื่องจนไม่เห็นช่องว่าง²

ทุกสิ่งมีชีวิตในโลกใบนี้ย่อมมีจุดที่เกิดขึ้นและดับลง ความตายจึงเป็นกลไกที่ธรรมชาติสร้างขึ้นเพื่อสร้างสมดุลในการดำรงอยู่ ทุกสรรพสิ่งรอบตัวอันเป็นปัจจัยภายนอกผนวกกับกาลเวลา ส่งผลต่อสภาวะที่เกิดจากเหตุและปัจจัยปรุงแต่งขึ้น จากการค้นคว้าถึงเหตุแห่งการเกิดดับ

²พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), **พุทธธรรม ฉบับปรับขยาย**, พิมพ์ครั้งที่ 42 [ฉบับข้อมูลคอมพิวเตอร์ ครั้งที่ 11], 71. เข้าถึงเมื่อ 5 กันยายน 2558, เข้าถึงได้จาก, http://www.watnyanaves.net/uploads/File/books/pdf/buddhadhamma_extended_edition.pdf

ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตซึ่งสังขารก็เป็นเพียงกลไกธรรมชาติที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อสร้างสมดุลในการดำรงชีวิต

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. นำเสนอเรื่องการเสื่อมของสังขาร เพื่อกระตุ้นศีลธรรมคุณธรรมและคุณค่าของการดำรงอยู่
2. ค้นคว้าแนวคิดเรื่องวัฏฏะสงสาร การมีอยู่เกิดขึ้นและดับไปเพื่อสร้างสัญญาะที่แสดงให้เห็นภาวะของการเสื่อมสลาย ความไม่ยั่งยืน
3. ค้นคว้าแนวคิดเรื่องสังขะนิยม/ภาพเหมือนจริงกับหลักศาสนา
4. ศึกษาหลักปฏิบัติเพื่อฝึกฝนทางจิตใจของศาสนาพุทธผ่านหลักคำสอน
5. ศึกษาสัญลักษณ์และพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับความตาย

สมมติฐานของการศึกษา

การทำงานชุดวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอภาพจิตรกรรมในรูปแบบการศึกษาสังขะนิยม ที่ให้ความสำคัญกับรายละเอียดทางกายภาพแสดงออกถึงความสงบการปล่อยวางอย่างมีสติ โดยซ่อนสัญญาะทางศาสนาที่เกี่ยวข้องกับการดับการเกิดอันละเอียด เช่น การเปลี่ยนแปลงของสิ่งมีชีวิต การเสื่อมสลาย ความไม่แน่นอนยั่งยืนและใช้วัสดุที่สามารถสื่อความหมายในลักษณะที่เป็นสัญญาะแห่งการเปลี่ยนแปลงและเสื่อมสลาย โดยมุ่งเน้นให้เกิดการสร้างสมาธิและปัญญาระลึกได้ถึงเหตุของความกลัวต่างๆ โดยเฉพาะความเสื่อมของสังขารและความตาย

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตของแนวความคิด แสดงเนื้อหาของสังขะที่เกิดขึ้นตามความเปลี่ยนแปลงของกาลเวลา ร่องรอย การสลาย โดยใช้หลักของสัญญาะเพื่อนำไปสู่การตีความคุณค่าของสังขาร ความเปลี่ยนแปลงและความตาย

2. ขอบเขตของรูปแบบ ผลงานจิตรกรรมเทคนิคผสมในชุดนี้เป็นรูปแบบเหมือนจริง (Realistic Painting) มีลักษณะทางกายภาพเป็น 2 มิติ โดยการใช้วัสดุที่แสดงออกถึงการเสื่อมสลาย สร้างสรรค์ร่วมกับงานจิตรกรรม

3. ขอบเขตของวิธีการ ข้าพเจ้าใช้เทคนิคจิตรกรรมผสม โดยใช้เทคนิคสีน้ำมันบน ผ้าใบ ดินและวัสดุอื่นๆ ที่ให้ความรู้สึถึงถึงความเสื่อมสลาย

ขั้นตอนของการศึกษา

1. สังเกตและวิเคราะห์สภาวะการเปลี่ยนแปลงของบุคคลและสิ่งต่างๆรอบตัว เช่น การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ผิวหนัง การผูกพร่อน ย่อยสลายและอื่นๆ ทำการศึกษา และเก็บข้อมูลรายละเอียดต่างๆ นำมาสรุปหาภาพลักษณ์ที่เชื่อมโยงความคิดไปสู่สัญลักษณ์ของสังขาร

2. ศึกษาทฤษฎีสัญญาจากนักคิด นักปรัชญาและหลักคำสอนหลักปฏิบัติใน พุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับสังขารและความตาย

3. ทำภาพร่างต้นแบบคร่าวๆด้วยการสเก็ตภาพขาวดำลงบนกระดาษเพื่อหา แนวทางการใช้สัญลักษณ์รวมทั้งทดลองหาวัสดุต่างๆที่จะนำมาแทนค่าในการแสดงความ เสื่อมสลายก่อนสร้างภาพต้นแบบ

4. สร้างภาพต้นแบบ โดยการจัดวางท่าทางของคนและสิ่งของ กำหนดความสว่างมืด และทิศทางของแสงเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดและวัสดุที่เลือกใช้ เพื่อนำภาพต้นแบบไปขยายเป็น ชิ้นงานต่อไป

5. สร้างสรรค์ผลงาน โดยการสังเกตและการเปรียบเทียบภาพถ่ายต้นแบบกับตัว ผลงานเพื่อให้ผลงานมีความถูกต้องสมจริงตามหลักสัจจะนิยม รวมทั้งแนวความคิดที่ต้องการ นำเสนอความจริงที่เป็นมากกว่าข้อเท็จจริง

6. นำผลงานเข้าสู่การสัมมนาและตรวจวิจารณ์เพื่อหาจุดบกพร่องและแก้ไขให้มีความ เหมาะสม

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาความเปลี่ยนแปลงของลำดับอายุ เพศ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายและจิตใจ
2. สาเหตุความเปลี่ยนแปลงของร่างกายมนุษย์และสิ่งต่างๆรอบตัว ที่เพิ่มขึ้น สิ่งที่ยาเข้าไปเสื่อมไปลดลง
3. ค้นคว้าทดลองวัสดุทางธรรมชาติใหม่ๆที่สามารถนำมาเป็นสื่อในการตีความคุณค่าของสังขาร
4. ค้นคว้าและทดลองวัสดุที่สามารถนำมาแทนค่าความหมายเพื่อให้ประสานกลมกลืนกับเนื้อหา

แหล่งข้อมูล

1. ศึกษาข้อมูลประสบการณ์ในชีวิตจากบุคคลใกล้ชิดรอบตัวที่สร้างแรงบันดาลใจที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระของการเปลี่ยนแปลง
2. ศึกษาสภาพแวดล้อมรอบตัวที่คุ้นเคยเพื่อสังเกตการเปลี่ยนแปลงการเสื่อมสภาพ
3. ห้องสมุด (หนังสือที่เกี่ยวข้อง บทความ หลักปรัชญาหรือสูจิบัตรผลงานของศิลปินที่เกี่ยวข้อง)
4. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ บทความ สื่อสิ่งพิมพ์และสื่อวิดีโอที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคำสอนทางพุทธศาสนา

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. อุปกรณ์ในการบันทึกข้อมูล
2. ข้อมูลจากสิ่งแวดล้อม, วัตถุ, บุคคลใกล้ตัว
3. ภาพถ่ายและอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการสร้างภาพต้นแบบ
4. อุปกรณ์ที่ใช้ปฏิบัติงานจิตรกรรม

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการทางความคิดและการนำเสนอให้ตรงกับความรู้สึกของตนเองมากที่สุด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องผ่านการกลั่นกรองประสบการณ์และการตีความหมายข้อมูลต่าง ๆ อันนำไปสู่แนวทางการสร้างสรรค์ต่อไป

แนวความคิดและที่มาของแรงบันดาลใจ

เนื่องจากวัยและอายุที่มากขึ้นเรื่อยๆของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าสังเกตเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆของร่างกายตนเองตามกาลเวลา จากวัยเด็กจนถึงปัจจุบัน รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เคยอยู่อาศัย เกิดการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ มีการทรุดโทรมและเพิ่มขึ้นของสิ่งต่างๆ เช่น สิ่งของเครื่องใช้ อาคารบ้านเรือนต่างๆ บุคคลรอบข้างเจ็บป่วย เกิดอุบัติเหตุและการเสียชีวิตของญาติพี่น้อง รวมถึงคนใกล้ชิด จากเหตุการณ์เหล่านี้ซึ่งเป็นสิ่งสะท้อนใจต่อตัวข้าพเจ้าเอง ทำให้ข้าพเจ้าหันมาใส่ใจกับสิ่งต่างๆรอบตัวมากขึ้น โดยการสังเกตตนเองและบุคคลใกล้ชิด จากอดีตผ่านความทรงจำต่างๆ เช่น ภาพถ่าย หรืองานที่ข้าพเจ้าเคยสร้างขึ้น การเขียนภาพเหมือนตนเองและคนใกล้ชิดอยู่บ่อยๆ เมื่อย้อนมองดูจะเห็นถึงวิวัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไปทางกายภาพเช่น รูปหน้าที่เปลี่ยนไป ผิวพรรณ สีส้ม

การรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่างๆรอบตัวจึงทำให้ข้าพเจ้าเกิดความทุกข์และความสุข ตามภาวะการรับรู้ในขณะนั้นๆซึ่งทำให้ข้าพเจ้าตระหนักและเห็นคุณค่าของการเกิดและดับ การเพิ่มขึ้นการเปลี่ยนแปลงและความเสื่อมสภาพ ทางกายภาพต่างๆทำให้เกิดแรงบันดาลใจในทางอารมณ์ความรู้สึกในแง่ของความสะท้อนใจ การตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตและนำไปสู่การตีความสัญลักษณ์ในการรับรู้สิ่งต่างๆเหล่านี้ ผ่านคำสอนทางพระพุทธศาสนาเพื่อความเข้าใจความจริงในการเกิดและดับของสิ่งต่างๆรอบตัว

อิทธิพลที่ได้รับในการสร้างสรรค์

จากความจริงที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมรอบตัว

ข้าพเจ้าได้แบ่งลำดับการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมรอบตัวโดยผ่านทฤษฎีคำสอนทางพุทธศาสนาที่ว่าด้วยเรื่องของไตรลักษณ์ (การเกิดขึ้น ตั้งอยู่และดับไป) ต่อกระบวนการทางธรรมชาติในสถานะการปรุงแต่งทางจิต (สังขาร) ไว้ดังนี้คือ

1. การเกิดขึ้น ของสรรพสิ่งต่างๆข้าพเจ้าได้ตระหนักเห็นถึงการเจริญเติบโตและเพิ่มขึ้นจากสภาพแวดล้อมรอบตัว (สังเกตจากบุคคลใกล้ชิด) ยกตัวอย่างเช่น การเกิดของมนุษย์ การเพิ่มขึ้นของจำนวนอาคารสิ่งปลูกสร้าง การผลิตรายการของธรรมชาติ ซึ่งเป็นสิ่งปกติของวัฏจักรชีวิตที่สร้างขึ้นตลอดเวลา จะสังเกตเห็นว่าการเกิดขึ้นของทุกสิ่งอย่างนั้นล้วนมีความสัมพันธ์กันทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการเกิดขึ้นของมนุษย์ต่างก็มีปัจจัยเป็นตัวกระทำให้เกิดขึ้นทั้งสิ้น

2. การดำรงอยู่ของชีวิต ต่างก็มีการพัฒนารูปแบบของตนเองในการอยู่อาศัย ยกตัวอย่าง สัตว์มีวิวัฒนาการในการเอาตัวรอดจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป ตามสภาพแวดล้อม สภาพอากาศ อาหาร มนุษย์มีการพัฒนา การเรียนรู้ จะสังเกตได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างนี้มีการเปลี่ยนแปลงนั้นก็เพราะเหตุปัจจัยที่เป็นผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ

3. การดับ จะสังเกตว่าสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ไม่มีชื่อยกเว้น ต่างก็ต้องเสื่อมสลายหมดสภาพไปตามกาลเวลาและเกิดสิ่งใหม่หมุนเวียนต่อเนื่องไม่รู้จบ

ภาพที่ 1 ภาพแสดงการเสื่อมสลายของธรรมชาติ

ภาพที่ 2 ภาพแสดงการเปรียบเทียบของช่วงอายุ

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้านั้น อิทธิพลจากงานศิลปกรรมก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ การได้ศึกษา ค้นคว้า แนวคิด รูปแบบ และวิธีการนำเสนอของศิลปินที่มีการยอมรับในระดับสากลก็เป็นสิ่งสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

ข้าพเจ้ามีความสนใจในผลงานจิตรกรรมของศิลปะแนวเหมือนจริง (Realistic) ตั้งแต่ยุคศิลปะสมัยเรอเนสซองส์ (Renaissance) จนถึงยุคศตวรรษที่ 20 ซึ่งมีวิวัฒนาการทั้งทางด้านรูปแบบและแนวความคิดที่เป็นเป็นเอกลักษณ์ตามแต่ละยุคสมัย โดยเฉพาะจิตรกรรมในยุคบาโรก (Baroque) ซึ่งมีลักษณะเด่นในรูปแบบเหมือนจริงโดยจะเน้นความเป็นนาฏกรรม สื่อสารในเรื่องของศาสนาโดยใช้วิธีจริงใจและสะท้อนอารมณ์ต่อผู้ชมโดยตรง เป็นศิลปะที่เน้นทางอารมณ์และความรู้สึก ด้วยรูปแบบที่เหมือนจริงผสมกับการสื่อสารด้วยภาษาภาพทางกาย สีหน้า ท่าทาง หรือแม้กระทั่งวัตถุ ข้าพเจ้าจึงได้รับอิทธิพลจากรูปแบบการแสดงออกในทางจิตรกรรมในยุคนี้มากที่สุด

บาโรก (Baroque) เป็นยุคสมัยหนึ่งของศิลปะตะวันตกซึ่งเริ่มประมาณต้นคริสต์ศตวรรษที่ 17 โดยลักษณะเด่นจะเน้น สื่อสารเรื่องราวไปในทางศาสนาและวิระชนต่างๆ เช่น ประวัตินักบุญหรือนักบุญต่างๆ ศิลปะแบบบาโรกเป็นศิลปะที่เน้นทางอารมณ์และความรู้สึก

ทางนาฏกรรม (dramatic presentation) มีความอลังการเต็มไปด้วยลวดลายอันละเอียด ลี แสงและเงาจัด โดยมุ่งหมายคือทำให้ผู้ชมเข้าใจศิลปะได้ง่ายขึ้นโดยไม่ต้องตีความหมายที่ศิลปินแอบแฝงเอาไว้¹

ภาพที่ 3 ภาพผลงานของ Caravaggio

ที่มา: Caravaggio, **Salome with the Head of John the Baptist** [Painting], accessed November 28, 2015, available from https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/48/Caravaggio_SalomeMadrid.jpg

Caravaggio เป็นจิตรกรสมัยบาโรกคนสำคัญของประเทศอิตาลี ในคริสต์ศตวรรษที่ 17 เป็นจิตรกรที่เด่นในการเขียนภาพสีน้ำมัน ข้าพเจ้าสนใจในวิธีการสร้างรูปแบบผลงานของ Caravaggio ในการให้แสงเงาที่ดูลึกถึงประกอบกับการจัดวางองค์ประกอบต่างๆ เช่น พื้นที่ว่างซึ่งเป็นส่วนช่วยให้บุคคลหรือตัวละครในภาพแสดงอารมณ์และทิศทางได้อย่างเต็มที่และยังแสดงอารมณ์ของความเป็นมนุษย์ได้ออกมาสมจริงและมีความรู้สึก การวางลักษณะท่าทางในแบบเทียบได้กับท่าทางอย่างโอ้อ่าแบบตัวละคร โอเปร่า โดยจะแสดงความขัดแย้งในตัวแบบจะเห็นได้จากการ

¹ วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี, บารอก, เข้าถึงเมื่อ 28 พฤศจิกายน 2558, เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/บารอก>

วางไหล่และสะโพกจะวางบิดจากกัน การวางท่าอย่างขัดแย้งกันทำให้ผู้ดูภาพมีความรู้สึกเหมือนตัวแบบกำลังจะเคลื่อนไหว

ภาพที่ 4 ภาพผลงานของ Rembrandt

ที่มา: Rembrandt, **Self Portrait** [Painting], accessed November 28, 2015, available from https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/46/Rembrandt_-_Clowes_self-portrait,_1639.png

Rembrandt เป็นจิตรกรและช่างพิมพ์ชาวนเธอร์แลนด์ในในช่วงศตวรรษที่ 17 มีชื่อเสียงโด่งดังมากที่สุดคนหนึ่งของโลก ผลงานของ Rembrandt ทำให้เนเธอร์แลนด์รุ่งเรืองสุดขีดหรือที่เรียกว่ายุคทอง (Dutch golden age) และเป็นผู้มีอำนาจทั้งด้านอิทธิพลการเมือง วิทยาศาสตร์ พาณิชยกรรม และวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องจิตรกรรม

ข้าพเจ้าสนใจในผลงานของ Rembrandt ในทางแนวความคิดจะสังเกตได้ว่าเขาเขียนภาพเหมือนตนเองไว้จำนวนมากในระยะเวลาหลายสิบปี ซึ่งจะเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เด่นชัดที่สุดคือ ใบหน้าของเขาเปลี่ยนไปแก่ชราลงและหากสังเกตลึกลงไปผิวแปร่งก็เปลี่ยนตามไปด้วยข้าพเจ้า

จึงสนใจในวิธีการพัฒนาการทำงานของศิลปินคนนี้

ในทางรูปแบบ Rembrandt เป็นศิลปินที่เด่นในการควบคุมแสงและเงาเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งข้าพเจ้าสังเกตเห็นถึงการให้ความสำคัญและไม่สำคัญของการควบคุมแสงสว่าง มีดในผลงานจิตรกรรมของ Rembrandt ซึ่งถ่ายทอดความรู้สึกของมนุษย์ลงในภาพได้อย่างสมบูรณ์และลงตัว

ในทางเทคนิควิธีการ กรรมวิธีในการให้สี พื้นผิวและแสงเงา Rembrandt ถ่ายทอดความรู้สึกของมนุษย์ลงในภาพได้อย่างสมบูรณ์และลงตัว การควบคุมความหนาบางของสีลักษณะของฝีแปรงที่สร้างผิวอันอ่อนนุ่มหรือหยาบกระด้างของผลงาน

ข้าพเจ้าได้นำสไตล์และเทคนิควิธีการมาเป็นแนวทางและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานงานของข้าพเจ้า

บทที่ 3

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

รูปแบบในการนำเสนอผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า เป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติ ในลักษณะแนวเหมือนจริงโดยใช้เทคนิคผสม เป็นการการใช้ภาษาทางสัญลักษณ์ของวัตถุกับร่างกายมนุษย์ บุคคลใกล้ชิดที่มีความผูกพัน ลักษณะของร่างกายที่เปลี่ยนสภาพไปตามกาลเวลาแสดงถึงการเกิดและดับ โดยมีเหตุจากการรับรู้ความจริงจากสภาพแวดล้อมรอบตัว ความรู้สึกทางอารมณ์ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นประสบการณ์และแรงบันดาลใจในสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีขั้นตอนในการสร้างสรรค์ดังนี้คือ

1. ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล
2. ขั้นตอนรวบรวมข้อมูลและประมวลความคิดเพื่อหาภาพต้นแบบ
3. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม

ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล

ข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้ามีส่วนที่เป็นเป็นข้อเท็จจริงซึ่งเป็นประสบการณ์โดยตรงแล้วจึงตีความเป็นความรู้สึกทางอารมณ์ซึ่งมีขั้นตอนในการศึกษาข้อมูล ดังนี้คือ

1. จากประสบการณ์โดยตรงศึกษาลักษณะทางกายภาพของบุคคลใกล้ชิด ญาติพี่น้อง พ่อ แม่ รวมถึงสิ่งแวดล้อมรอบตัว ประกอบกับกับการเวลาที่ดำเนินไป ผ่านการสังเกตตั้งแต่อดีตที่เหลือเพียงความทรงจำและปัจจุบัน ร่องรอยต่างๆที่เกิดขึ้นและหายไป ปัจจัยต่างๆที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การร่วงโรย การผูกพัน รอคอย แห้วม แห้วม การเสื่อมสลาย ตลอดจนการเกิดขึ้นใหม่ สิ่งเหล่านี้เป็นตัวกระตุ้นทางอารมณ์และส่งผลให้เกิดการตีความตามหลักคำสอนทางพุทธศาสนา ซึ่งทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจถึงธรรมที่เกิดขึ้นในโลกใบนี้จากประสบการณ์การรับรู้ของข้าพเจ้า

2. ศึกษาสภาวะการเปลี่ยนแปลงจากอดีต จากภาพถ่ายหรือวิดีโอที่บันทึกไว้ ซึ่งเทคโนโลยีเหล่านี้เป็นการบันทึกข้อมูลในขณะนั้นๆ ใว้โดยตรงไปตรงมาไม่มีการเสริมเติมหรือแต่ง ซึ่งสำคัญในการศึกษาข้อเท็จจริงเพื่อสังเกตการเปลี่ยนสภาพของร่างกายจากอดีตซึ่งผ่านไปแล้ว ภาพถ่ายจึงเป็นกระบวนการบันทึกที่สามารถตอบสนององความคิดได้อย่างรวดเร็ว เปรียบเสมือนการบันทึกอารมณ์ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อวัตถุในขณะนั้นๆ ใว้

ขั้นตอนรวบรวมข้อมูลและประมวลความคิดเพื่อหาภาพต้นแบบ

จากการตีความอารมณ์ความรู้สึกของตนเองผ่านการรับรู้การเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่างๆ ข้าพเจ้าใช้สัญญาณที่แสดงออกในรูปทรงของคนที่มีลักษณะเหมือนจริงอย่างตรงไปตรงมาตามเครื่องมือบันทึกภาพ ซึ่งใช้วิธีการถ่ายภาพคนในลักษณะอาการต่างๆ อารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกผ่านใบหน้าหน้าท่าทาง ซึ่งข้าพเจ้าแบ่งวิธีการทำภาพต้นแบบดังนี้

1. การบันทึกภาพต้นแบบ ใช้แบบของบุคคลใกล้ชิดที่มีความผูกพันและเข้าใจวิถีในการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล โดยตีความหมายจากเรื่องราวชีวิต จากนั้นจึงทำการบันทึกภาพโดยดึงลักษณะเด่นของแต่ละบุคคลเพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดเช่น ร้องรอยต่างๆ (แผลเป็น รอยเหี่ยวย่นหรือความอ่อนเยาว์ สดใส) เพื่อแสดงท่าทาง ความมีคสว่าง เพื่อให้เกิดภาษาและการตีความในเรื่องของสังขารที่แท้จริง
2. ใช้ภาพต้นแบบที่ได้ ทำการสเก็ตภาพเพื่อหามุมมองและสร้างสัญญาณตามความสอดคล้องในลักษณะของรูปร่างคนและเทคนิคที่ใช้ นำมาสร้างภาพร่างก่อนการปฏิบัติงานจริงโดยใช้คอมพิวเตอร์ตกแต่งเพื่อหามุมมองที่ตรงกับการแสดงออก

ภาพที่ 5 ภาพถ่ายต้นแบบ

ภาพที่ 6 ภาพร่างจากคอมพิวเตอร์

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม

หลังจากที่ได้ภาพต้นแบบที่มีการกำหนดสัดส่วนและพร้อมที่จะนำมาใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ ขั้นตอนต่อไปคือการลงมือปฏิบัติงานจริง โดยแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดมาตราส่วนของภาพถ่ายต้นแบบ เพื่อนำมาขยายภาพถ่ายที่ได้ลงบนเฟรมผ้าใบสีขาว

2. การเตรียมผ้าใบ เป็นผ้าใบผิวเรียบ จึงลงบนกรอบไม้ โดยรองพื้นด้วยสีขาวเพื่อให้กระบวนการทางเทคนิค (ดิน) ทำงานอย่างเต็มที่เนื่องจากเป็นเชื่อน้ำและสีน้ำมันที่เป็นเชื่อน้ำมัน

3. การร่างภาพ ใช้สัดส่วนจากภาพถ่ายต้นแบบมาขยายสเกลลงบนผ้าใบที่ได้เตรียมไว้เพื่อกำหนดมาตราส่วนให้เหมือนกับรูปถ่ายต้นแบบมากที่สุดและมีความถูกต้องตามหลักความเป็นจริง

4. การลงสีจะแบ่งขั้นตอนย่อยออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นสีน้ำมันบนผ้าใบกับส่วนที่ใช้วัสดุระบายลงบนเฟรม

4.1 ส่วนที่เป็นสีน้ำมัน เริ่มจากการเว้นส่วนที่จะใช้วัสดุเขียน (ดิน) ไว้เป็นพื้นเฟรมโดยจะเริ่มเขียนส่วนที่เป็นสีน้ำมันก่อน โดยเริ่มขึ้นสีทีละชั้นทีละชั้นจากภาพรวมของผลงาน พอสีเริ่มมีความแน่นและสัดส่วนถูกต้องก็จะเริ่มลงรายละเอียดจนสมบูรณ์

4.2 ส่วนที่ใช้วัสดุเขียนนั้นข้าพเจ้าเลือกใช้ดินเป็นหลักในการเขียนเนื่องจากเป็นวัสดุดับที่สอดคล้องกับแนวคิดและจัดการกับการเขียนได้ง่ายโดยยึดหลักในการเขียนแบบโปร่งแสงโดยจะเริ่มจากการเขียนสีอ่อนสุดและค่อยๆ เพิ่มน้ำหนักและความหนาของดินขึ้นเรื่อยๆ จนถึงน้ำหนักสุดท้ายและใช้วัสดุอื่นๆ ประกอบด้วยเล็กน้อยเพื่อให้ผลงานดูน่าสนใจยิ่งขึ้น

ภาพที่ 7 ภาพขั้นตอนในการทำงาน

ความสำคัญของเทคนิคและวัสดุ

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้ามีกรรมวิธีที่แตกต่างจากงานในชุดก่อนๆ ซึ่งมีการใช้เทคนิคผสมกับการเขียนรูปด้วยสีน้ำมันตามแบบจิตรกรรม โดยการใช้วัสดุผสมกันนั้นข้าพเจ้าสามารถควบคุมกลวิธีในการแสดงออกทางทัศนศิลป์ได้ตรงตามจุดประสงค์ตามแนวความคิดที่ตั้งไว้ โดยเทคนิคในการเขียนภาพทางจิตรกรรมนั้นข้าพเจ้าแบ่งออกเป็นสองส่วน ดังนี้คือ

1. เทคนิคสีน้ำมัน กลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของศิลปินก็จะมีแตกต่างกันไปตามแต่ยุค สมัย แนวคิด ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเทคนิคสีน้ำมันนั้นเป็นเทคนิคที่ศิลปินส่วนมากเลือกใช้ เนื่องจากมีคุณสมบัติหลายอย่างซึ่งเราสามารถควบคุมได้เช่น ควบคุมเวลาแห้งเร็วหรือช้า ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวกลาง (Medium) ที่ใช้ผสม ความบางหนาและพื้นผิวของสีซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณเนื้อสีส่วนผสมและชนิดของแปรงที่ใช้ ขนนุ่มอ่อน ซึ่งสิ่งทีกล่าวมานี้เทคนิคสีน้ำมันจึงให้ผลสำเร็จออกมาได้อย่างชัดเจนในการถ่ายทอดออกมาในรูปแบบเหมือนจริง ข้าพเจ้าใช้เทคนิคสีน้ำมันเนื่องจากลักษณะการเขียนภาพเหมือนสามารถคล้ายสีให้เนียนหยาบบางได้ซึ่งให้อารมณ์และชีวิตของมนุษย์ได้ดีที่สุดตามที่ข้าพเจ้าถนัด

2. เทคนิคในส่วนที่เป็นวัสดุ ดินเป็นวัสดุทางธรรมชาติที่ข้าพเจ้าเลือกนำมาใช้ เนื่องจากสามารถสื่อสารเป็นภาษาภาพได้ตรงแนวคิด นั่นคือการเชื่อมสลาย ซึ่งดินคือวัสดุทางชีวภาพที่ย่อยสลายแล้ว ไม่ว่าจะเป็ชากพืช ชากสัตว์ มูลสัตว์ ต่างๆหรือแม้กระทั่งสิ่งมีชีวิตที่ตายตามธรรมชาติแล้วเกิดการย่อยสลาย ซึ่งมีตัวแปรในการย่อยสลายนี้เช่น หนอง แมลง อากาศ ความชื้นเป็นต้น ในส่วนที่กล่าวมีข้างต้นนั้นดินจึงมีภาษาที่สามารถสื่อสารถึงการสลายได้ดี ดินเป็นวัสดุทางธรรมชาติ การนำมาใช้จึงค่อนข้างละเอียดอ่อน มากกว่าสีน้ำมันเพราะความเคยชินในการใช้วัสดุสำเร็จรูปกับธรรมชาติต่างกัน การใช้ดินต้องมีการทดลอง ในสื่อที่นำมาผสม ซึ่งต้องใช้น้ำเพราะนำสามารถละลายดินให้เหลวหรือหนืดตามต้องการได้ กาวที่นำมาผสมต้องมีการกะปริมาณเนื่องจากใส่กาวมาก ผลที่ได้กับกาวที่น้อยจะต่างกันฉะนั้นในการผสมแต่ละครั้งข้าพเจ้าก็จะดูว่าแนวคิดรูปแบบของงานจะต้องการสื่อสารอะไรเช่นการแตกร้าวของดินที่แห้งแล้ว หรือต้องการให้หลุดหรือร่วงเองโดยธรรมชาติเป็นบางส่วนเป็นต้น วิธีการเขียน อิงมาจากการเขียนแบบซ้อนทีละชั้นจากน้ำหนักร่อนสุดไปหาเข้มสุดและพื้นผิวที่นำมารองรับต้องเป็นสีขาวเท่านั้นเนื่องจากลักษณะ

จะคล้ายกับการใช้ดินสอวาดลงไปบนกระดาษสีขาว ซึ่งพื้นผิวที่เหมาะสมแก่การเขียนดินมากที่สุดคือ ผ้าใบที่ผ่านการรองพื้นด้วย gesso มาแล้วเนื่องจากผ้าใบมีผิวที่เป็นลักษณะการทอมีร่องให้ยึดดินกับผ้าให้ติดกัน ซึ่งจะทำให้กระบวนการนี้มีความคงทนและมีอายุในการเก็บรักษาที่นานขึ้น

ทัศนธาตุในการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าได้นำเอาบุคคลใกล้ตัวมาเป็นรูปแบบทางการแสดงออกโดยแสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลงของสังขาร มาสร้างเป็นภาพที่แสดงข้อเท็จจริงและนำเทคนิควิธีการต่างๆมาประกอบกันเพื่อตีความในทางสัญลักษณ์ โดยข้าพเจ้ากำหนดองค์ประกอบด้วยทัศนธาตุต่างๆ ดังนี้

1. รูปทรง เป็นตัวกำหนดทิศทางเนื้อหาของผลงาน โดยโครงสร้างใหญ่จะเป็นการประกอบกันของรูปร่างมนุษย์ วัตถุสิ่งของ โดยจะเน้นไปที่ความสมมาตร มั่นคง เนื่องจากต้องการแสดงภาวะที่สงบและเงียบเพื่อให้เกิดสมาธิ โดยรูปทรงย่อยที่นำมาประกอบกันจะเน้นไปที่ลักษณะของการวางท่าทาง อากัปกริยา ต่างๆ เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกเช่น ความสงบ นิ่ง
2. โทนสีและน้ำหนัก โทนสีโดยรวมจะมีลักษณะของความมืดสุดและสว่างสุดในผลงานมีการควบคุมให้สว่างในจุดที่ต้องการเน้นหรือแสดงเนื้อหาให้เด่นชัดและลดทอนในส่วนรองให้มีคดงที่ละน้อย ซึ่งคล้ายกับการเกิดและดับของสรรพสิ่ง มีมืดและสว่างหมุนเวียนต่อเนื่องกันไป
3. พื้นผิว เป็นส่วนที่ช่วยสะท้อนและขับเน้นในแง่ของความรู้สึกทางอารมณ์โดยมีลักษณะของพื้นผิว ร่องรอย เกิดจากผลของดินที่แห้งแตก ซึ่งให้ภาวะความรู้สึกที่ดูไร้ชีวิตเปรียบเสมือนการเสื่อมสลาย ผิวเรียบที่เกิดจากผลทางจิตกรรมสีน้ำมันให้ลักษณะของมิติที่ลวงตาเปรียบเสมือนสิ่งสมมุติที่เกิดการปรุงแต่งขึ้น
4. ที่ว่าง เป็นส่วนฉากหลังของภาพที่แสดงความมืด ความเงียบ คล้ายกับมิติหรือพื้นที่ว่างในอวกาศ

บทที่ 4

การพัฒนาผลงานและการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์จิตรกรรมชุด “สัญญาแห่งสังขาร” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนให้เห็นถึงสาระแห่งการเปลี่ยนแปลงของสังขาร วัฏจักรของชีวิตการเกิดและดับโดยการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบเหมือนจริงในลักษณะของภาพบุคคล เพศและอายุ ที่แตกต่างกัน มาเป็นสื่อในการแสดงออก จากการทดลองค้นคว้าหาแนวทางและวิธีการที่เหมาะสมนั้นข้าพเจ้าได้แบ่งออกเป็น 4 ระยะของการสร้างสรรค์ดังนี้

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

1. แนวความคิดในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงระยะนี้เป็นการศึกษาค้นคว้าในช่วงแรกของหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต ซึ่งข้าพเจ้าได้มีแนวความคิดจากการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก เกิดความกลัว ความกังวลต่อสังขารทางร่างกายและกาลเวลาที่ดำเนินไป เมื่อได้เห็นคนรอบข้างแก่ชราลงจากความผูกพันและห่วงใย ข้าพเจ้าจึงนำแรงบันดาลใจจากอารมณ์ภายใต้จิตสำนึกนี้ มาสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงภาวะของการสูญเสีย ความไม่แน่นอน ความไม่เที่ยงเป็นสัญญาเตือนใจซึ่งอยู่ภายใน โดยการตีความหมายเชิงความรู้สึกแล้วสะท้อนออกมาโดยผ่านทางรูปธรรมโดยอาศัยการสร้างภาพจำลองของการแตกหัก ผุพัง เหี่ยวเวลา โดยการถ่ายภาพต้นแบบก่อนสร้างเป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติ

2. รูปแบบในการสร้างสรรค์

การนำเสนอรูปแบบในทางสัญลักษณ์นั้นข้าพเจ้าได้ใช้วัตถุเป็นหลักโดยการตีความหมายผ่านภาษาในเชิงความรู้สึก แล้วสะท้อนออกมาโดยผ่านทางรูปธรรม กล่าวคือใช้กระบวนการของการสร้างต้นแบบในการถ่ายภาพจากหุ่นนิ่ง เช่น ดิน ดอกไม้แห้ง และหุ่นนิ่งในแบบอื่นๆที่สื่อความหมายถึงความตาย โดยการจำลองให้วัตถุเหล่านี้แตก หัก พัง เพื่อสื่อสารภาษาของความไม่ยั่งยืนของชีวิต ลักษณะของแสงและเงาในภาพใช้แสงที่จัด เพื่อขับเน้นวัสดุให้เด่นชัดมี

ปริมาตร (มีความตื้นลึก) อยู่บนพื้นที่หรืออาคารรองรับมีความเรียบง่ายไม่ซับซ้อน แต่ยังคงอิงกับหลักของแสงและเงาที่มากกระทบเพื่อให้เกิดรูปแบบที่สมจริงตามธรรมชาติ พื้นที่ว่างเหล่านี้ยังตีความหมายในเชิงของความว่างความและไม่มีตัวตน

3. เทคนิคในการสร้างสรรค์

จิตรกรรมของข้าพเจ้าในชุดนี้ใช้การเขียนภาพในแนวโฟโตเรียลลิสต์ (PhotoRealist) ซึ่งอาศัยภาพต้นแบบเป็นหลักในการสร้างสรรค์ โดยข้าพเจ้าใช้วิธีการถอดแม่พิมพ์จากตัวเองแล้วใช้วัสดุต่างๆ เช่น ดิน เศษใบไม้ ดอกไม้แห้ง หล่อเป็นรูปเหมือนตัวเองขึ้นมาโดยการทำให้แตก ผุพัง เพื่อสร้างความรู้สึกลึกลับถึงความไม่แน่นอน ก่อนที่จะทำการถ่ายภาพต้นแบบ โดยข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อตอบสนองความต้องการในการแสดงออกของเทคนิค ในเชิงจิตรกรรมแนวเหมือนจริงให้มากที่สุดตามที่ข้าพเจ้าถนัด โดยการขึ้นสีไปที่ละชั้นทับซ้อนกันไปเรื่อยๆจนสีมีความแน่นและแสดงพลังของวัตถุออกมาได้มากที่สุด

ภาพที่ 8 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน อนิจจัง หมายเลข 2

เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 140 x 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 9 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน อนิจจัง หมายเลข 3

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 135 x 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 10 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน อนิจจัง หมายเลข 4

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด เซนติเมตร

ภาพที่ 11 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน ไม่มีชื่อ

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 170 x 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 12 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน วัฏจักรชีวิต หมายเลข 1

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 120 x 120 เซนติเมตร

ภาพที่ 13 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน วัฏจักรชีวิต หมายเลข 2

เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 120 x 120 เซนติเมตร

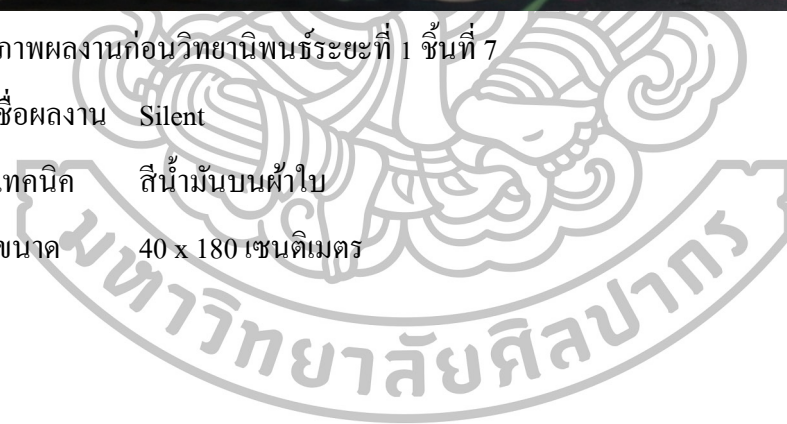

ภาพที่ 14 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน Silent

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 40 x 180 เซนติเมตร

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2

1. แนวความคิดในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงระยะเวลา นี้ เป็นการต่อออกจากเนื้อหาเดิมเป็น การศึกษาค้นคว้าในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายและจิตใจ ซึ่งข้าพเจ้าได้มีแนวความคิดที่ เกิดจากความกังวลใจ ความกลัว อันเนื่องมาจากการเสื่อมของสังขาร จึงได้นำเอารูปแบบของ โทศ ใต้กระดูก ซึ่งตามความเชื่อของคนไทยการนำ โทศใต้กระดูกเปรียบเสมือนให้ผู้ตายได้ไปสู่ภพภูมิที่ ดีขึ้นหรือไปอยู่บนสวรรค์นั่นเอง โดยโศคนั้นมีที่มาจากรูปแบบของเจดีย์ซึ่งตามความเชื่อเจดีย์เป็น ที่เก็บพระธาตุซึ่งมีความเป็นสิริมงคล มนุษย์จึงจำลอง โทศมาจากเจดีย์ ข้าพเจ้าต้องการแฝงและซ่อน ภาษานในเชิงธรรมะเอาไว้ ข้าพเจ้าจึงนำแนวคิดในเชิงภาษาของ โทศมาเป็นแรงบันดาลใจในการ แสดงออก ผ่านร่างกายมนุษย์เพื่อแสดงออกถึงภาวะของการสูญเสีย ความไม่แน่นอน โดยแฝงความ สงบและมุ่งมั่นให้เกิดสติ

2. รูปแบบในการสร้างสรรค์

การนำเสนอรูปแบบและสัญลักษณ์นั้นใช้ร่างกายใบหน้าในแบบเหมือนจริงเป็นสื่อ ในการแสดงออกโดยการสร้างรูปทรงของ โทศโดยการซ้อนทับกับรูปร่างของมนุษย์เพื่อให้เกิดภาษา จากความเป็นและความตาย แสดงถึงความไม่แน่นอนของชีวิตซึ่งการทำงานในลักษณะนี้ทำให้ ข้าพเจ้าสังเกตสิ่งต่างๆ ได้ละเอียดขึ้นเนื่องจากรูปร่างแบบต้องมีการวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น การ หามุมมองที่เป็นไปได้ของการนำรูปคนมาประกอบกันเป็นรูปร่างใหม่

3. เทคนิคในการสร้างสรรค์

ผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าในชุดนี้ยังคงใช้กระบวนการเดิมในการสร้างผลงานแต่ การสร้างภาพต้นแบบใช้วิธีการถ่ายภาพตัวเองในมุมมองต่างๆ แสงและเงาที่ต่างกันแล้วนำมา วิเคราะห์รูปทรงจากภาพถ่ายตัดต่อด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์จากนั้นจึงสร้างสรรค์ด้วย กระบวนการของงานจิตรกรรม 2 มิติ

ภาพที่ 15 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน Semiotic of death 1

เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 190 x 200 เซนติเมตร

ภาพที่ 16 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน Semiotic of death 2

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 200 x 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 17 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน Semiotic of death 3

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 120 x 250 เซนติเมตร

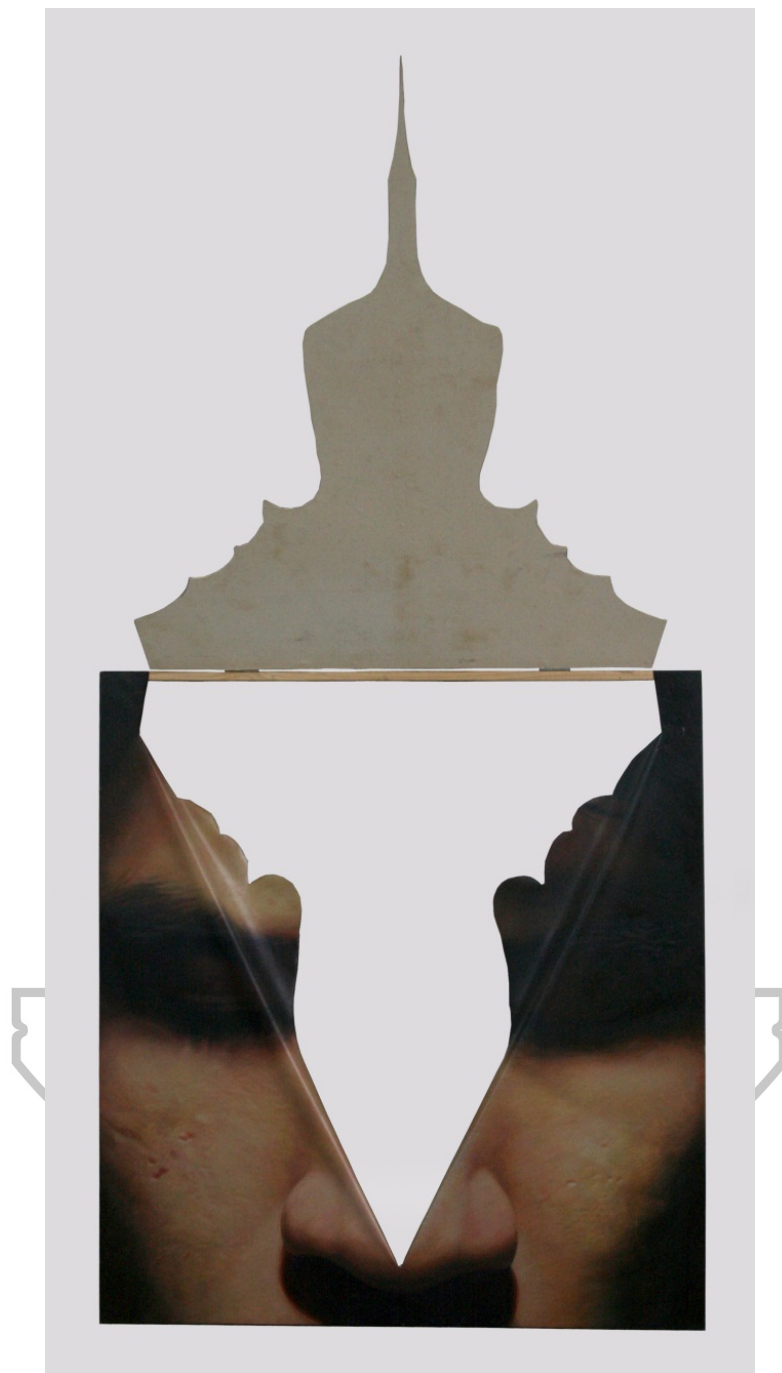

ภาพที่ 18 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน Semiotic of death 4

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 190 x 130 เซนติเมตร

ภาพที่ 19 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน Semiotic of death 5

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 290 x 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 20 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน Semiotic of death 6

เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 120 x 190 เซนติเมตร

ภาพที่ 21 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน Semiotic of death 7

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 160 x 240 เซนติเมตร

ภาพที่ 22 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน Semiotic of death 8

เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 200 x 160 เซนติเมตร

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3

1. แนวความคิดในการสร้างสรรค์

จากการทำงานที่ผ่านมาข้าพเจ้าเริ่มสังเกตบุคคลรอบตัว ซึ่งที่ผ่านมาข้าพเจ้าจะเน้นไปที่ตัวเองเป็นหลักแต่เมื่อลองดูสภาพแวดล้อมรอบตัวแล้วต่างก็มีการเปลี่ยนแปลงเช่นกันจากการทำงานที่ผ่านมามีลักษณะของการตีความในเชิงสัญลักษณ์เป็นส่วนมากซึ่งในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าเริ่มมองย้อนหาสิ่งใกล้ตัวคือบุคคลใกล้ชิด พยายามใช้การเปรียบเทียบระหว่างเพศวัย อายุ ซึ่งเป็นสิ่งที่จริงแท้ตามหลักของการเกิดและดับ ซึ่งการทำงานในลักษณะนี้นั้นทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจและตระหนักถึงคุณค่าของสังขาร อารมณ์ของงานจะออกไปในทางกลางๆ ไม่ทุกข์ไม่สุข แต่ยังคงวนเวียนอยู่ในวัฏจักรของสัตว์โลก เป็นสิ่งแรกที่มนุษย์ทุกคนทุกคืนต้องเผชิญ

2. รูปแบบในการสร้างสรรค์

ใช้ลักษณะของภาพคนเงาจงให้มีเนื้อหาในเชิงเปรียบเทียบผ่านผิวพรรณของวัยหนุ่มและวัยชราที่มีร่องรอยของชีวิตและความเหนื่อยนเป็นการเปรียบเทียบแบบตรงไปตรงมาและผลงานที่มีขนาดใหญ่ทำให้มีแรงปะทะต่อผู้ชมมากขึ้นเพื่อตระหนักถึงคุณค่าของชีวิต

3. เทคนิคในการสร้างสรรค์

ใช้กระบวนการในการถ่ายภาพเพื่อสร้างผลงานโดยการศึกษาการใช้แสงและเงารวมถึงกระบวนการถ่ายภาพเพื่อเป็นการพัฒนาในรูปแบบของเชิงถ่ายภาพให้มีความน่าสนใจโดยผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าในชุดนี้ใช้การเขียนภาพในแนวโฟโตเรียลลิสต์ (PhotoRealist) ในลักษณะของการใช้ร่องรอยความเหนื่อยและเต่งตึงของผิวพรรณเป็นสื่อในการแสดงออกถึงความไม่แน่นอนของชีวิต

ภาพที่ 23 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ไม่มีชื่อ

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 160 x 170 เซนติเมตร

ภาพที่ 24 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน สมาริ หมายเลข 1

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 150 x 200 เซนติเมตร

ภาพที่ 25 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน สมานี หมายเลข 2

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 280 x 85 เซนติเมตร

ภาพที่ 26 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน สมาริ หมายเลข 3

เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ

ขนาด 100 x 190 เซนติเมตร

ภาพที่ 27 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน ไม่มีชื่อ

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 200 x 100 เซนติเมตร

ภาพที่ 28 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 6
ชื่อผลงาน สถานะแห่งการร่วงโรย หมายเลข 1
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 150 x 180 เซนติเมตร

ภาพที่ 29 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 7
ชื่อผลงาน สภาวะแห่งการร่วรงโรย หมายเลข 2
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 150 x 100 เซนติเมตร

ภาพที่ 30 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 3 ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน สภาวะแห่งการร่วงโรย หมายเลข 3

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 135 x 175 เซนติเมตร

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 1

จากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดสัญญาแห่งสังขารเป็นการสร้างสรรค์โดยมีเรื่องราวเนื้อหาที่แตกต่างกันไปในแต่ละชิ้นงาน แต่ยังคงความคิดหลักคือสังขารร่างกาย การเสื่อมสภาพคือความจริงหากแต่ความทุกข์ที่เกิดขึ้นสิ่งที่ใจเราปรุงแต่งในเรื่องนั้นๆ

1. แนวความคิดในการสร้างสรรค์

สืบเนื่องจากแนวคิดในการทำงานของข้าพเจ้าที่ผ่านมาข้าเจ้าได้มีการย้อนกลับไปดูผลงานตนเองในชุดก่อนๆทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึงภาวะของอารมณ์ที่อยู่ภายในใจของตนเองในผลงานที่ผ่านมา จากการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก ซึ่งงานในช่วงระยะก่อนวิทยานิพนธ์นี้จะมี ความทุกข์ ความเศร้าอยู่มาก และในระยะต่อมาเริ่มมีเหตุและผลมากขึ้นเนื่องจากกาลเวลาที่ผ่านไป การได้พิจารณาตนเองผ่านการทำงานและเมื่อมองย้อนดูตัวเองประกอบกับการศึกษาหลักของการเกิดและดับในทางพุทธศาสนาแล้วสิ่งเหล่านี้แหละคือสังขารการปรุงแต่งทางจิตใจต่อเหตุการณ์ที่เข้ามากระทบตนเองคือความจริงอันเป็นวัฏจักรของชีวิตข้าพเจ้าจึงใช้แนวคิดที่มีต่อเรื่องการสูญเสียอย่างมีสติหาข้อมูลที่เป็นความจริงแท้มาแสดงออกเป็นผลงานวิทยานิพนธ์

2. รูปแบบในการสร้างสรรค์

การนำเสนอทางรูปแบบและสัญลักษณ์นั้นข้าพเจ้าได้ใช้กลวิธีในการแสดงออกโดยอาศัยร่างกายของมนุษย์ซึ่งผลงานชิ้นนี้ใช้เพศหญิงเป็นสื่อในการแสดงออกเนื่องจากเพศหญิงมี ผิวพรรณและความสดใส แต่ข้าพเจ้าพยายามเขียนและเก็บรายละเอียดให้มากที่สุดเมื่อมองจากระยะไกลจะอยู่ในมุมมองของการรับรู้แบบปกของคนทั่วไป เช่น เวลาไปในสถานที่ต่างๆจะเห็นคนอื่นๆที่เดินผ่านไปมาซึ่งเราไม่สามารถเข้าไปสังเกตถึงรูขุมขนหรือเข้าไปใกล้ได้ ซึ่งแน่นอนว่าคือกฎระเบียบของการอยู่ร่วมกันแต่ลักษณะทางกายภาพที่ข้าพเจ้าแสดงออกนั้นผู้ชมสามารถเข้าไปใกล้หรือดูจากระยะไกลได้เพราะสิ่งที่เห็นคือจิตรกรรม คือวัตถุภาษาที่ซ่อนอยู่ในรูปกายมนุษย์จึงเปรียบเสมือนภาวะทางการรับรู้ที่ซ่อนเร้นหรือแอบแฝงอยู่ใน

3. เทคนิคในการสร้างสรรค์

การทำงานวิทยานิพนธ์ขั้นนี้ข้าพเจ้าได้แบ่งส่วนประกอบของงานเป็นสองส่วนนั่นคือส่วนที่เป็นจิตรกรรมซึ่งข้าพเจ้าเปรียบว่าจิตรกรรมคือการปรุงแต่งมีความงามความอยากกล่าวคือมีกิเลสแต่ในส่วนประกอบที่เป็นวัสดุหรือดินข้าพเจ้าพยายามนำความจริงที่เกิดขึ้นนั่นคือ ภาษาของ

ดินเป็นภาษาที่คู่สมถะ เรียบง่าย ไม่มีความงามและไม่ยึดติด ลักษณะผิวที่แห้งแตก เป็นสัญญาณให้
รับรู้ถึงการไม่ยั่งยืนของร่างกายรวมถึงวัตถุสิ่งของ โดยการแบ่งวัสดุและภาพจิตรกรรมให้ชายชาว
มีปริมาณที่เท่าๆกันคล้ายกับความเป็นและความตาย

ภาพที่ 31 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1
ชื่อผลงาน สัญญะแห่งสังขาร หมายเลข 1
เทคนิค จิตรกรรมผสม (สีน้ำมัน, ดินบนผ้าใบ)
ขนาด 180 x 280 เซนติเมตร

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

1. แนวความคิดในการสร้างสรรค์

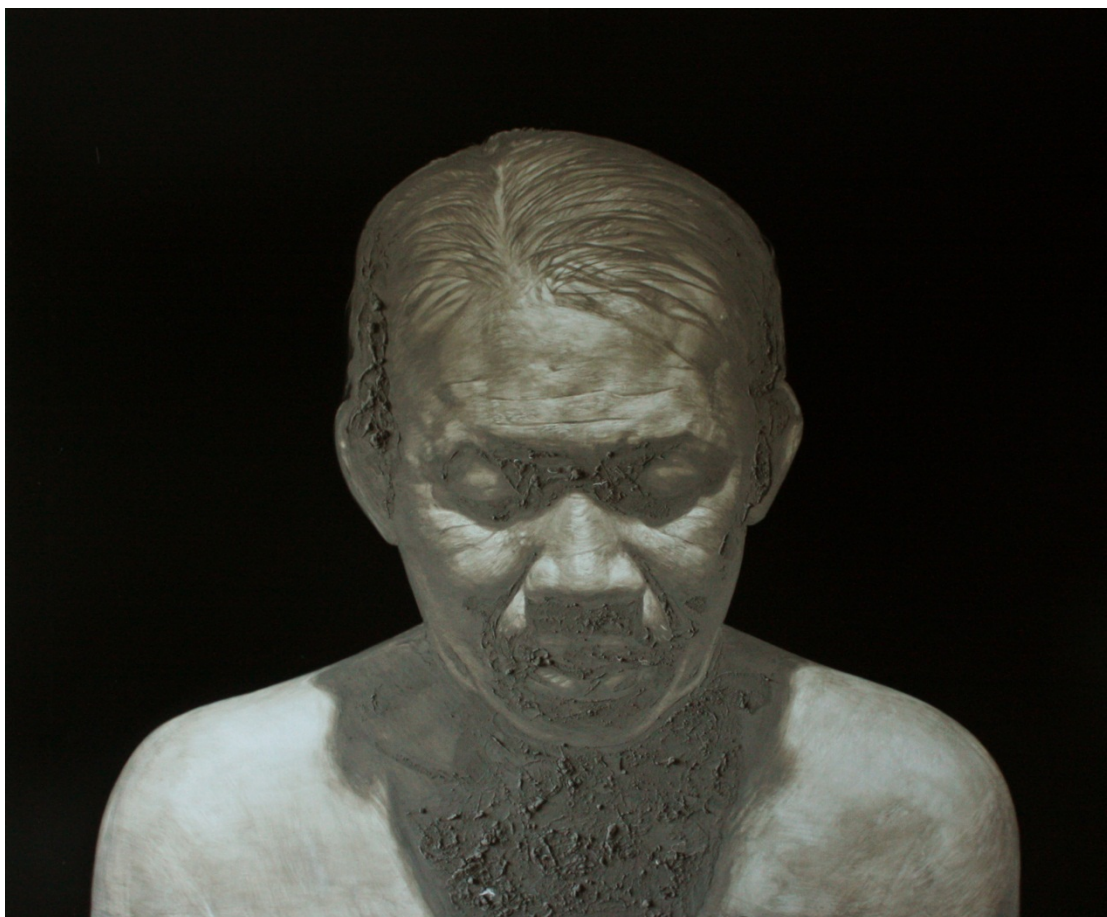
จากความห่วงใยบุคคลรอบตัว ข้าพเจ้ากลัวที่จะเกิดการสูญเสียซึ่งนั่นก็คือความจริง ข้าพเจ้าจึงใช้ภาพของบิดา ซึ่งมีอายุและวัยที่เพิ่มขึ้นตามกาลเวลา ซึ่งภาพจำหรือจิตสำนึกที่ข้าพเจ้านึกถึงพ่อในวัยเด็กคือเป็นผู้ที่คอยดูแลและสั่งสอนเรา เปรียบเสมือนต้นแบบในการดำเนินชีวิต แต่เมื่อมองดู ปัจจุบันภาพเหล่านั้นเปลี่ยนไป ใบหน้าที่ดูเข้มข้ม ปัจจุบันดูเหี่ยวแห้งร่างกายที่เคยแข็งแรงกลับมีโรคภัย ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักถึงความจริงที่เกิดขึ้นคือความไม่แน่นอนของชีวิต ทุกสิ่งย่อมมีการเกิดและดับ ข้าพเจ้าจึงถ่ายทอดความรู้สึกทางนามธรรมที่ข้าพเจ้าสังเกตจากจิตใจตนเองต่อการรับรู้สภาวะเหล่านี้ออกมาเป็นรูปธรรมในแบบที่ข้าพเจ้าต้องการ

2. รูปแบบในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าใช้ภาพของบุคคลครึ่งตัวซึ่งข้าพเจ้าต้องการเน้นให้ใบหน้ามีขนาดใหญ่เกิดการปะทะทางอารมณ์ต่อผู้ชม โดยใช้ฉากหลังสีดำคลุมทับพื้นหลังเพื่อขบขันให้มีความเด่นชัดขึ้นมาและใช้โทนของสีในการนำเสนอให้มีลักษณะที่ขุ่นมัวเพื่อตอบสนองแนวคิดที่เป็นห่วงเป็นใยต่อการเปลี่ยนแปลงของบุคคลใกล้ตัวและกลัวที่จะเกิดการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก

3. เทคนิคในการสร้างสรรค์

ใช้วัสดุคือดินเป็นสื่อสัญลักษณ์ในการแสดงออกถึงความไม่แน่นอนของชีวิตโดยการความคุมปริมาณของชั้นดินที่เขียนลงไปให้บางไปหาหน้าสุดซึ่งจะทำให้ส่วนที่หนาเกิดการแตกและหลุดร่อนออกมาและยังให้ผลลัพธ์ในทางจิตรกรรมในเชิงภาษาของวัสดุ (ดิน) ที่เป็นลักษณะของการวาดเส้นซึ่งสามารถควบคุมให้ออกมาเป็นรูปแบบเหมือนจริงเพื่อแสดงความไม่แน่นอนของชีวิต

ภาพที่ 32 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ศึกษาระหว่างสังขาร หมายเลข 2

เทคนิค จิตรกรรมผสม (สีน้ำมัน, ดินบนผ้าใบ)

ขนาด 200 x 240 เซนติเมตร

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

1. แนวความคิดในการสร้างสรรค์

มนุษย์ทุกคนล้วนแล้วต่างก็มีความยึดถือในสิ่งที่ตนเองอยากหากความอยากเหล่านี้ทำให้เกิดการยึดติดจนเกิดทุกข์ ฉะนั้นหากละหรือสามารถความคุมจิตใจไม่ให้เกิดการยึดถือได้จะทำให้เกิดสติ

2. รูปแบบในการสร้างสรรค์

ภาพเพศหญิงเต็มตัวที่กำลังแสดงอาการสงบนิ่ง เหมือนกับที่กำลังพิจารณาร่างกายตนเองผ่านฉากหลังที่ทำหน้าที่เปรียบเสมือนม่านหรือฉากซึ่งสร้างด้วยดินเป็นภาษาที่แสดงถึงปัจจุบันและกาลเวลาที่ดำเนินไปซึ่งสุดท้ายแล้วทุกคนต้องดับและสลายไปในที่สุด

3. เทคนิคในการสร้างสรรค์

จากการทดลองในเทคนิคของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่1-2 ทำให้ข้าพเจ้าสามารถควบคุมระยะเวลาของการหลุ่รงของดินได้ ซึ่งนั่นก็ทำให้ภาษาของเทคนิคและกระบวนการเกิดการทำงานด้วยตัวของมันเอง คือ มีเวลาเกิดขึ้น ในผลงานชิ้นนี้การประเมินผลในครั้งแรกนั้นดินที่ลงไปยังไม่หลุ่รออกมาแต่เมื่อเวลาผ่านไปเกิดการหลุ่รงที่ละเอียดละน้อยในส่วนที่ข้าพเจ้าสามารถควบคุมได้ซึ่งนั่นทำให้เกิดเทคนิคและแนวคิดที่สอดคล้องกัน

ภาพที่ 33 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน สัจญะแห่งสังขาร หมายเลข 3

เทคนิค จิตรกรรมผสม (สีน้ำมัน, ดินบนผ้าใบ)

ขนาด 240 x 150 เซนติเมตร

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 4

1. แนวความคิดในการสร้างสรรค์

รูปลักษณะทางกายภาพที่มองเห็นนั้นทำให้เรายึดถือเนื่องมาจากความผูกพันซึ่งมนุษย์ทุกคนย่อมมีสิ่งของที่มีความทรงจำ ในตอนที่มิชีวิตอยู่หรือตายไปแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าใช้ผ้าถุงซึ่งสื่อถึงแม่ เรามักจะเคยเห็นหรือได้ยินคนนำเอาผ้าถุงมาติดตัวไว้เพื่อเป็นสิริมงคลเป็นความผูกพันและเชื่อถือในสิ่งๆนั้น แต่สุดท้ายแล้วการกระทำแบบนั้นช่วยเตือนหรือกระตุ้นให้เรามีสติและมีจิตสำนึกที่ดีผ่านความเชื่อเหล่านี้ข้าพเจ้าจึงอยากนำผ้าถุงที่แสดงถึงความรักความผูกพันซึ่งเป็นภาวะทางความรู้สึกอันหนึ่ง มาแสดงความคิดและดับอันเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนต้องเผชิญ

2. รูปแบบในการสร้างสรรค์

เป็นรูปทรงของเสื้อผ้าที่ว่างเปล่าปราศจากผู้สวมใส่ ซึ่งเป็นสิ่งแทนหรือสมมุติที่แฝงนัยยะถึงความไม่มีตัวตน ข้าพเจ้าใช้ภาษาของจิตรกรรมที่มีความเป็นสัจจะ มีสี มีรูปร่างเป็นการแทนปัจจุบันและการเขียนด้วยดิน ซึ่งมีลักษณะของโทนซีเปียคล้ายกับอดีตในลักษณะเชิงเปรียบเทียบ เป็นภาษาที่ซ้อนกันระหว่างกระบวนการทางความคิดและเทคนิค เป็นการแสดงออกซึ่งความสัมพันธ์ของความเป็น-ความตาย นั่นคือการเกิดดับนั่นเอง

3. เทคนิคในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างการจำลองลักษณะของผืนผ้าที่เกี่ยวข้องกันใช้เทคนิคการเขียนดินซึ่งข้าพเจ้าได้ตีความหมายถึงการดับและจิตรกรรมสีน้ำมันข้าพเจ้าให้ความหมายถึงการเกิดหรือดำรงอยู่

ภาพที่ 34 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน สัตยัญะแห่งสังขาร หมายเลข 4

เทคนิค จิตรกรรมผสม (สีน้ำมัน, ดินบนผ้าใบ)

ขนาด 180 x 200 เซนติเมตร

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 5

1. แนวความคิดในการสร้างสรรค์

จากแนวความคิดเรื่องการเชื่อมภาพของร่างกายซึ่งเป็นไปตามวิถีหรือกฎของธรรมชาตินั้นข้าพเจ้าใช้วิธีการสื่อสารด้วยรูปแบบของผลที่เกิดจากการรับรู้ในสิ่งต่างทั้งด้านดีและไม่ดีเพื่อเรียนรู้และมีสติในการดำรงชีวิต

2. รูปแบบในการสร้างสรรค์

อากัปกริยา มิติของมนุษย์ที่ซ้อนกันในช่วงเวลาที่ต่างกันแสดงถึงการรวมเอาเวลาความคิดการพิจารณาในขณะนั้นๆ มาประกอบกันเป็นรูปทรงคล้ายกับสามเหลี่ยมหรือภูเขาที่แสดงถึงความมั่นคง ความนิ่งสงบ เพื่อแสดงสาระของจิตที่เกี่ยวพันกับการแสดงออกทางท่าทางในช่วงเวลาที่ต่างกันเสมือนการรู้เท่าทันอารมณ์แก่ตนเอง

3. เทคนิคในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าใช้กระบวนการถ่ายภาพในท่าทางที่ต่างกันในแต่ละเวลานำมาประกอบกันใช้ลักษณะการเขียนดินจำลองภาพหญิงสาวเพื่อแสดงความเกิดดับกล่าวคือสุดท้ายชีวิตย่อมเสื่อมสลายไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

ภาพที่ 35 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน ลัญญาแห่งสังขาร หมายเลข 3

เทคนิค จิตรกรรมผสม(สีน้ำมัน,ดินบนผ้าใบ)

ขนาด 220 x 180 เซนติเมตร

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6

1. แนวความคิดในการสร้างสรรค์

จากแนวความคิดในผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4 ข้าพเจ้าอยากจะสื่อสารในเรื่องของการขีดคิดและปล่อยวาง ซึ่งข้าพเจ้าได้กลิ่นกลองความรู้สึกลองตัวเองที่มีต่อเรื่องสังขาร นั่นคือสภาวะการปรุงแต่งและการปรุงแต่งในสิ่งอื่นๆ รูปที่ปรากฏต่อสายตาเป็นสิ่งกระตุ้นให้เราเกิดความคิด ความรู้สึกและยังเป็นสิ่งที่ผูกพันการสูญเสียจะยิ่งทำให้เกิดความทุกข์มากแต่หากเวลาผ่านไปความทุกข์ก็จะลดน้อยลงเนื่อง0kdจิตรับรู้สิ่งอื่นมาทดแทนข้าพเจ้าจึงนำแนวคิดต่อเรื่องของภาวะทางอารมณ์มาแสดงออกเป็นผลงานชิ้นนี้

2. รูปแบบในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าใช้ภาพบุคคลคนเดียวกันในการแสดงออกถึงอารมณ์ใน 2 ช่วงเวลาที่แตกต่างกัน การขีดถือ และปล่อยวาง ผ่านการจัดรูปแบบท่าทางและใบหน้าที่แสดง 2 ความรู้สึกเปรียบเทียบกัน ซึ่งภาษาในภาพข้าพเจ้าใช้ดินที่เป็นวัสดุจริงเขียนเป็นพื้นเพื่อรองรับรูปร่างคนที่แสดง 2 อากาารเพื่อแสดงถึงความจริงของธรรมชาตินั่นคือไม่ว่าจะเป็นสิ่งของร่างกายต่างก็ต้องดับสลายไปในที่สุด

3. เทคนิคในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าใช้กระบวนการในการถ่ายภาพเพื่อทำภาพต้นแบบ เพื่อเก็บข้อเท็จจริงในส่วนของการท่าทาง แสงและเงาก่อนนำมาตีความเป็นจิตรกรรมเพื่อให้เกิดคุณค่าทางความรู้สึกและอารมณ์ ในส่วนที่เป็นพื้น เนื่องจากเทคนิคดินที่ลงไปเป็นฉาบหลังต้องมีการประกบกันของสีน้ำมันเพื่อให้มีความกลมกลืน ข้าพเจ้าใช้วิธีการเขียนแบบแห้งเพื่อให้สีน้ำมันกับส่วนที่เป็นดินมีความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมีลักษณะของแสงและเงาที่ตกกระทบในแบบของความจริง

ภาพที่ 36 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน สัตถุณะแห่งสังขาร หมายเลข 6

เทคนิค จิตรกรรมผสม(สีน้ำมัน,ดินบนผ้าใบ)

ขนาด 200 x 200 เซนติเมตร

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

1. แนวความคิดในการสร้างสรรค์

สืบเนื่องจากแนวความคิดในผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 ที่ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงและกังวลถึงการเปลี่ยนแปลงที่ดำเนินไปตามกาลเวลาของบิดาซึ่งแก่ชราลงทุกวันข้าพเจ้าจึงต้องการแสดงลักษณะของใบหน้าขนาดใหญ่ที่มองมาที่ผู้ชม โดยอาศัยแสงและเงาที่แสดงอย่างเด่นชัดเป็นเส้นทางไปสู่การตีความการเกิดและดับ

2. รูปแบบในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าใช้รูปแบบของการจัดแสงในการถ่ายภาพบันทึกเพื่อแสดงลักษณะของเงาที่มีคกลมลงมาครึ่งใบหน้าเพื่อแสดงถึงความมืดที่นำไปสู่ความว่างคือการไม่มีตัวตนแต่ในขณะเดียวกันแสงที่มาจากขอบบริเวณครึ่งล่างของใบหน้าก็ทำหน้าที่แสดงถึงชีวิตที่ยังดำเนินอยู่ ลักษณะของคืนที่เป็นทิศทางอิสระไร้การควบคุมเสมือนใบไม้ที่ปลิวร่วงโรยลงสู่พื้นเสริมให้ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญในการดำรงชีวิตอยู่

3. เทคนิคในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าใช้วิธีการในส่วนของคืนให้มีอิสระซึ่งต่างจากชั้นก่อนๆที่กำหนดเป็นรูปร่างชัดเจน ซึ่งการกำหนดทิศทางให้อิสระนี้เป็นกระบวนการที่นางานส่วนที่เป็นจิตรกรรมกล่าวคือใช้เทคนิคการถ่ายภาพบุคคลควบคุมแสงเงาให้ไปตามทิศทางของคืนที่เป็นรูปอิสระเพื่อความสมจริงและสร้างต้นแบบโดยการเขียนในรูปแบบเหมือนจริงผสมกับเทคนิคซึ่งข้าพเจ้าต้องการให้เกิดความลงตัวระหว่างเทคนิคที่สมบูรณ์มากที่สุด

ภาพที่ 37 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน สัญญาแห่งสังขาร หมายเลข 7

เทคนิค จิตรกรรมผสม (สีน้ำมัน, ดินบนผ้าใบ)

ขนาด 190 x 150 เซนติเมตร

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

1. แนวความคิดในการสร้างสรรค์

การมีสติตั้งอยู่กับปัจจุบันและตระหนักถึงอดีตที่ผ่านมา ข้าพเจ้าใช้แนวทางในลักษณะของการทำสมาธิซึ่งเป็นแนวทางที่ทำให้เกิดสติตามหลักของพุทธศาสนา ทำให้เกิดความนิ่งสงบ ข้าพเจ้าใช้แนวทางนี้มาเป็นรูปแบบหรือแนวคิดเริ่มต้นในการแสดงภาพบุคคลที่เป็นการผสมกันระหว่างจิตรกรรมกับเทคนิคการเขียนดินเพื่อให้เกิดการตระหนักถึงสังขารอย่างแท้จริงภายใต้ความสงบ

2. รูปแบบในการสร้างสรรค์

ลักษณะของภาพบุคคลครึ่งตัว (จากใบหน้าถึงมือ) ที่กำลังแสดงอาการจับหรือประสานกันเปรียบเสมือนการตระหนักรู้ถึงร่างกายจิตใจที่สัมพันธ์กันความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รูปทรงโดยรวมคล้ายกับรูปทรงสามเหลี่ยมซึ่งแสดงความนิ่ง สงบและคิดไตร่ตรอง

3. เทคนิคในการสร้างสรรค์

เทคนิคในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าใช้เทคนิคจิตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ในภาพต่างจากผลงานในช่วงวิทยานิพนธ์ที่ผ่านมาเนื่องจากต้องการแสดงอารมณ์ในเชิงจิตรกรรมแนวเหมือนจริงเพื่อดึงอารมณ์ของผู้ชมเข้าไปสู่ความงามแต่ข้าพเจ้าแฝงเทคนิคการเขียนดินไว้ที่บริเวณมือเพื่อให้เกิดภาษาใหม่ที่ต้องการแสดงสัจจะที่แท้จริงตามกฎของธรรมชาตินั่นคือการเสื่อมสลาย

ภาพที่ 38 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน สัญญาแห่งสังขาร หมายเลข 8

เทคนิค จิตรกรรมผสม (สีน้ำมัน, ดินบนผ้าใบ)

ขนาด 150 x 190 เซนติเมตร

บทที่ 5

สรุป

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “สัญญาแห่งสังขาร” มุ่งเน้นในเรื่องของการเข้าใจถึงเหตุแห่งความทุกข์ทั้งปวงอันเนื่องมาจากสังขาร นัยยะที่ซ่อนอยู่ภายใต้การรับรู้ของมนุษย์ที่ถูกตีความผ่านอารมณ์ความรู้สึก แล้วแสดงออกเป็นผลทางพฤติกรรม ซึ่งมีทั้งดีและไม่ดี เช่น ผลของการกระทำต่างๆ การมีสติและความมุ่งมั่นทำให้ดำรงชีวิตและอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ข้าพเจ้ามุ่งเน้นในเรื่องที่ตั้งอยู่บนหลักพื้นฐานของการดำรงชีวิตของมนุษย์ ตั้งอยู่บนหลักของความจริง เป็นสัจธรรมของสรรพสิ่งซึ่งมนุษย์ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ผ่านการศึกษาและสังเกตการเปลี่ยนแปลงของชีวิตเพื่อตีความคุณค่าของการดำรงอยู่

การศึกษาค้นคว้าหาแนวทาง การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเป็นแนวทางที่ทำให้เกิดปัญญา ทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึงมุมมองของชีวิตที่เป็นสัจธรรม มีสติในการดำรงชีวิตเห็นคุณค่าในสิ่งที่ดำรงอยู่และคนรอบข้าง นำผลที่ได้มาเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตและการทำงานต่อไปในอนาคต ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเนื้อหาและสาระของวิทยานิพนธ์นี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าศิลปะในแนวทางนี้ต่อไป

รายการอ้างอิง

คึกฤทธิ์ ปราโมช, หม่อมราชวงศ์. **โลกในพระพุทธศาสนา**. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2558.

เข้าถึงได้จาก <http://www.dharma-gateway.com/ubasok/kukrit/kukrit-11.htm>

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). **พุทธธรรม ฉบับปรับขยาย**. พิมพ์ครั้งที่ 42 [ฉบับ

ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ครั้งที่ 11]. เข้าถึงเมื่อ 5 กันยายน 2558. เข้าถึงได้จาก

http://www.watnyanaves.net/uploads/File/books/pdf/buddhadhamma_extended_edition.pdf

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. **บารอก**. เข้าถึงเมื่อ 28 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/บารอก>

Caravaggio. **Salome with the Head of John the Baptist** [Painting]. Accessed November 28,

2015. Available form [https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/48/](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/48/CaravaggioSalomeMadrid.jpg)

[CaravaggioSalomeMadrid.jpg](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/48/CaravaggioSalomeMadrid.jpg)

Rembrandt. **Self Portrait** [Painting]. Accessed November 28, 2015. Available form

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/46/Rembrandt_-_Clowes_self-portrait,_1639.png

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายภาสกร รัตนันท์
ที่อยู่	260 ซ.เจริญนคร 18 ถนนเจริญนคร แขวงบางลำภูล่าง เขตคลองสาน กรุงเทพฯ 10600
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2555	สำเร็จการศึกษาศิลปบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2556	ศึกษาต่อระดับศิลปมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการแสดงผลงาน	
พ.ศ. 2554	นิทรรศการ "ภาพลวงตาแห่งความสุข" ภาควิชาจิตรกรรม ณ หอศิลป์ แอด บอง แกลเลอรี ตลาดบองมาร์เช่ กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2555	นิทรรศการศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ ณ หอศิลป์สนามจันทร์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร
พ.ศ. 2558	นิทรรศการ “แปร(ล)ง ร่าง (Transform)” ณ Hof Art Space เขตพระขนิ่ง กรุงเทพฯ นิทรรศการ “ศิลปกรรมเฉลิมพระเกียรติ” ณ พิพิธภัณฑ์เกษตร ปทุมธานี นิทรรศการ “คำพ่อสอน” ณ Hof Art Space เขตพระขนิ่ง กรุงเทพฯ